

O biserică statornică și curată

(2 Tesaloniceni 2:13 – 3:18)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 2 Tesaloniceni 2:13 – 3:18; Faptele apostolilor 17:11; Luca 10:25-28; Matei 7:24-27; 18:15-17.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.” (2 Tesaloniceni 2:15)

Gândul central: Deși avem făgăduințe mari și frumoase pentru viitor, în biserică suntem nevoiți să ne confruntăm zilnic cu provocări și disensiuni. Aceeași problemă exista și în biserica din Tesalonic.

Bisericile se aseamănă foarte bine cu plantele. Dacă nu cresc, mor. Cu alte cuvinte, schimbarea face parte în mod inevitabil din viața plantei, așa cum a stabilit Dumnezeu să fie. Tot la fel, dacă o biserică nu se schimbă și nu crește, moare. Dar nu orice schimbare este bună. Schimbarea ne poate determina să ne pierdem identitatea. Ea ne poate determina să pierdem din vedere scopul pentru care Dumnezeu ne-a adus la existență. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea trebuie să fie deosebit de vigilentă, pentru că acest mesaj al adevărului prezent nu este proclamat decât de noi! Responsabilitatea aceasta este mare și niciunul dintre noi – nici laicii, nici corpul pastoral – nu trebuie să o neglijăm.

Dumnezeu a condus biserica spre o lumină mereu mai mare prin revelație și prin dovezile aduse de Duhul Sfânt. Lumina trecutului o ajută să înainteze prin apele înșelătoare ale schimbării. În mesajul final al lui Pavel către tesaloniceni găsim câteva sfaturi inspirate legate de acest subiect.

Textele acestea ne trimit cu gândul la rugăciunea introductivă din 1 Tesaloniceni. Este ca și cum Pavel s-ar întoarce în punctul din care a plecat, dându-le celor două epistole o încheiere comună. Aici el își exprimă preocuparea ca tesalonicenii să nu se abată de la calea pe care i-a adus.

1. De ce îi mulțumește Pavel lui Dumnezeu pentru tesaloniceni? Ce le cere să facă? De ce sunt cuvintele sale atât de potrivite pentru noi astăzi? 2 Tesaloniceni 2:13-17

Viața tesalonicenilor era pentru Pavel o dovadă că ei fuseseră „aleși pentru mântuire”. Unele traduceri redau expresia prin „v-a ales de la început pentru mântuire”. Mântuirea este un dar, însă credinciosul și-o însușește prin lucrarea de sfințire a Duhului și prin credința în adevăr. Viața credinciosului este mai mult decât o experiență subiectivă; ea este ferm întemeiată pe adevăr.

De aici și preocuparea majoră a lui Pavel ca tesalonicenii să păstreze învățăturile pe care le-au primit prin epistole și prin viu grai. Cu trecerea timpului, oamenii uită adevărurile pe care le-au înțeles și de aceea e necesar ca ele să fie repetate de predicatorii și învățătorii noștri.

În primele zile ale bisericii, exista o preferință pentru cuvântul rostit, și nu pentru cuvântul scris. Cuvântul rostit este mai puțin expus la denaturări neintenționate. Tonul vocii și gesturile transmit mesajul cu o mai mare acuratețe decât cuvintele scrise pe o pagină. De aceea predicarea, ca metodă de comunicare, nu se demodează niciodată.

Totuși cuvântul scris (de exemplu, epistola lui Pavel) este mai puțin expus la denaturarea intenționată a adevărului de către aceia care vor să schimbe Evanghelia în interesul propriu. Cuvântul scris oferă o normă sigură și neschimbătoare pe baza căreia putem verifica mesajele transmise oral în predici. În cartea Faptele apostolilor, bereenii sunt lăudați pentru că acordau atenție mesajelor orale și totodată cercetau cu atenție Scripturile (Faptele 17:11).

Recitește pasajul de astăzi. Sunt multe forțe care vor să ne abată de la adevăr. Gândește-te la modul în care te-ai schimbat de-a lungul timpului. Schimbările acestea au fost în direcția ancorării treptate în adevăr sau în direcția îndepărtării de el? În ce direcție se îndreaptă viața ta?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să se aștepte să întâmpine în viața creștină greutăți și provocări care să le ceară să rămână statornici, în credință, bizuindu-se pe Dumnezeu.

La nivelul sentimentelor: Să conștientizeze nevoia după harul și puterea lui Dumnezeu care oferă protecție în vremurile grele.

La nivel practic: Să își dorească să cunoască zilnic harul susținător al lui Dumnezeu în viața lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Vor veni vremuri grele

- A. Uneori, creștinii presupun că greutățile vieții încetează odată ce s-au decis să-L urmeze pe Isus. Ce ne spune Pavel în 2 Tesaloniceni 2:13 – 3:17 în această privință?
- B. Atât credincioșii, cât și necredincioșii trec prin greutăți. Totuși ce avantaje au credincioșii atunci când trec prin greutăți?

II. Sentimente: Dumnezeu e credincios

- A. Pentru a-i încuraja pe tesaloniceni, Pavel le spune că Dumnezeu este credincios (3:3). Cum a demonstrat Dumnezeu de-a lungul istoriei biblice că este credincios?
- B. În ce fel te-a încurajat în necazuri faptul că Dumnezeu este credincios?

III. Practic: Căutăm ajutorul lui Dumnezeu

- A. Care ar trebui să fie răspunsul nostru zilnic față de credincioșia lui Dumnezeu?
- B. Cum putem aminti în rugăciune atât nevoile noastre, cât și dorința de a primi harul Său care ne susține?

Rezumat: În loc să fie surprinși și descurajați de prezența greutăților în viața lor, credincioșii trebuie să își pună speranța în faptul că Dumnezeu este lângă ei pentru a le oferi puterea de a le depăși.

În lumea contemporană, oamenii râd de ideea că Satana ar fi o ființă reală. Pentru ei, Satana este un personaj mitologic, un vestigiu al unei epoci superstițioase și preștiințifice. În opinia lor, binele și răul nu sunt decât consecințele legii cauzei și efectului; pentru alții, binele și răul nu sunt decât niște concepte culturale specifice anumitor timpuri și locuri.

Totuși Biblia declară foarte clar că Satana este o ființă reală. În anumite părți ale lumii, îi este ușor să se ascundă în spatele imaginii unui diavol roșu încornorat sau chiar acceptă să fie astfel luat în derâdere. Caricatura are în mare parte darul de a-i determina pe oameni să creadă că el nu este real și lucrul acesta îi convine.

2. Citește 2 Tesaloniceni 3:1-5. În ciuda tuturor piedicilor din calea credinței, Pavel are încredere. Pe ce se bazează încrederea lui? Cu ce condiție putem să o avem și noi? Luca 10:25-28; Deuteronomul 8:1.

Pavel începe pasajul cu cererea ca tesalonicenii să se roage pentru ca Evanghelia să se răspândească repede și să fie onorată prin lucrarea lui. De asemenea, el le cere să se roage ca să fie izbăviți de oamenii răi (2 Tes. 3:2). Cererea aceasta ne lasă să înțelegem că are în minte anumiți oameni pe care destinatarii epistolei îi cunosc.

În continuare, Pavel recurge la un joc de cuvinte (2 Tes. 3:2,3). Nu toți oamenii au „credință” (nu cred în Dumnezeu și nu Îi sunt loiali), dar Domnul este „credincios” (demn de încredere, El este sursa credinței și a loialității). Domnul este demn de încredere și îi va păzi de cel rău, adică de Satana. Vestea bună este că, deși Satana este mai puternic decât noi, Domnul este mai puternic decât el și noi putem găsi adăpost și putere în Domnul.

În încheierea pasajului (vers. 4,5), Pavel îi apreciază încă o dată pe tesaloniceni și înalță o rugăciune pentru ei. El are încredere că ei fac și că vor continua să facă ceea ce el le-a cerut, în ciuda piedicilor puse de Satana și de oamenii prin care acesta lucrează. El se roagă ca Domnul să le îndrepte inimile spre „dragostea lui Dumnezeu” și spre „răbdarea lui Hristos”.

În ciuda multelor încercări și suferințe, epistolele lui Pavel sunt întotdeauna pline de credință, speranță și încredere. Cum ne putem deprinde să fim plini de credință, speranță și încredere în pofida circumstanțelor adeseori dificile?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Harul susținător oferit de Dumnezeu ne poate da puterea de a răbda încercările și necazurile prin care credința ne este pusă la probă și care pot veni din interiorul sau din exteriorul bisericii.

Îndemnurile finale ale lui Pavel către noii credincioși din Tesalonic seamănă cu sfaturile date de un tată copiilor săi care plecau în vacanță. La cererea copiilor, familia a decis să petreacă o zi în parcul de distracții. Fiindcă nu mai intraseră până atunci într-un parc de distracții, copii erau în culmea fericirii și de-abia așteptau să se dea în toate caruselele și trenulețele. Părinții știau însă că dacă nu vor fi atenți, copiii se pot accidenta. De aceea, în timp ce treceau de la un carusel la altul, ei le spuneau la ce să se aștepte și îi îndemnau să nu uite niciodată să se țină bine!

Pavel spune ceva asemănător în încheierea epistolei sale către tesaloniceni: „Rămâneți tari și țineți învățăturile” (2 Tesaloniceni 2:15). Acesta este, de fapt, sfatul său principal. El știe că viața creștină este plină de încercări și de greutate și vrea ca tesalonicenii să știe de la bun început că nu le va fi tot timpul ușor. Ca să nu fie luați prin surprindere de greutate, unele venite chiar din biserică, Pavel vrea să-i încurajeze să adopte o atitudine fermă, pentru ca, indiferent ce vor avea de întâmpinat în viață, ei să rămână „tari” lângă Isus.

De discutat: De ce unii creștini par a ceda atunci când trec prin greutate, în timp ce alții au puterea de a le face față cu încredere?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Sursa statorniciei noastre

(Recitiți în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 2:13-17.)

Teamă, îngrijorare, panică. Atunci când o persoană se lasă copleșită de aceste emoții, ne este foarte greu să o ajutăm să se liniștească. În starea aceasta de agitație, cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne păstrăm calmul și să încercăm să-i arătăm motivele pentru care temerile pe care le are sunt complet nejustificate. Exact acest lucru îl face Pavel în încheierea epistolei sale.

După cum aminteam mai devreme, credincioșii din Tesalonic intraseră în panică din cauza revenirii Domnului Hristos. Luând cunoștință de fap-

În timpul vieții lui Isus pe pământ, Noul Testament nu fusese scris încă. Biblia pe care a folosit-o Isus era Vechiul Testament. Însă, încă de la început, urmașii Săi au ascultat de cuvintele rostite de El (Matei 7:24-27). Cuvintele și faptele Sale au continuat să se bucure de autoritate în biserică în anii care au urmat (1 Tesaloniceni 4:15, Faptele 20:35, 1 Corinteni 11:23-26). Apoi, prin inspirația Duhului Sfânt, apostolii au fost îndrumați să interpreteze corect cuvintele lui Isus și semnificația faptelor Lui (Ioan 15:26,27; 16:13-15). Înainte de trecerea la odihnă a primei generații de creștini, scrierile apostolilor au ajuns pe aceeași treaptă cu scrierile profeților din Vechiul Testament și puteau purta denumirea de „Scriptură” (2 Petru 3:2,16).

3. Ce include Pavel în conceptul de adevăr? 2 Tesaloniceni 3:6-8,14

Până la sosirea lui Pavel în Tesalonic, biserica primară considera învățăturile lui Isus și învățăturile apostolilor ca autoritatea supremă. Aceste învățături mai purtau numele de *tradiție*, denumire care nu avea neapărat o conotație negativă; tradiția putea însemna cuvintele și faptele lui Isus memorate de biserică și, de asemenea, învățăturile transmise de apostoli prin viu grai și prin scrierile lor. Tradiția era pentru ei în mare parte ceea ce este Scriptura astăzi pentru noi. Ea putea fi impusă și trebuia să fie ascultată.

Pentru tesaloniceni, tradiția nu cuprindea doar epistolele lui Pavel. Ea includea tot ce le spusese Pavel în perioada șederii sale în mijlocul lor și, în aceeași măsură, faptele sale, pe care ei trebuiau să le imite. Faptul că apostolul a muncit din greu pentru a se întreține a fost o dovadă că ținea la tesaloniceni (1 Tesaloniceni 2:9) și, mai mult decât atât, era o „tradiție” sau o „învățătură” pe care el se aștepta ca ei să o aplice în viața lor.

Pavel nu a lenevit când a fost în mijlocul lor; el nu a mâncat pe degeaba hrana lor. El a muncit „zi și noapte” ca să nu fie povară pentru nimeni. Orice om din Tesalonic care nu trăia astfel era în „neorânduială.” Prin urmare, potrivit definiției lui Pavel, oamenii care trăiesc în neorânduială nu sunt doar aceia care tulbură biserica sau comunitatea, ci și aceia care nu urmează învățăturile sau practicile apostolilor.

Textele acestea ne arată cât de importante erau pentru tesaloniceni faptele lui Pavel. Deși primise adevărul direct de la Domnul (Galateni 1:1), el aducea mărturie atât prin cuvintele sale, cât și prin viața și faptele sale. Cât de bine reflectă viața noastră adevărurile pe care le-am primit?

tul că ei fuseseră „clătinați” și „tulburați” de vestea aceasta, Pavel începe prin a le corecta concepțiile escatologice greșite care le inspirau teamă. Deși unii au fost în mod sigur încurajați de faptul că „sfârșitul” nu venise încă, unora a început să le fie teamă că vor cădea pradă amăgirilor și că, în final, vor fi pierduți. Ei au înlocuit o temere cu altă temere.

De aceea, în continuare, Pavel îi asigură că nu au niciun motiv să se teamă că vor fi pierduți. El nu se îndoiește deloc de faptul că vor fi mântuiți. Pe ce se bazează certitudinea lui? În primul rând, el le amintește că Dumnezeu i-a ales de la început (vers. 13). Isus le-a spus ucenicilor același lucru: „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi” (Ioan 15:16). Pavel nu susține aici predestinarea în care cred calvinistii. El spune că mântuirea noastră se datorează inițiativei lui Dumnezeu de a mântui familia omenească. De aici rezultă că El nu va permite ca vreun om să fie pierdut cu ușurință. Cei pierduți vor avea această soartă doar din cauză că au respins harul Său în mod voit și cu persistență. Argumentul în favoarea acestei idei este afirmația lui Pavel că cei pierduți sunt aceia care nu au primit dragostea adevărului (vers. 10).

Mai mult decât atât, Pavel le amintește tesalonicenilor că procesul de pregătire pentru Împărăția lui Dumnezeu (sfîntirea) este adus la îndeplinire de Dumnezeu prin Duhul Său (1 Tesaloniceni 4:3; 5:23; 2 Tesaloniceni 2:13). Indiferent ce ar face sau nu ar face Satana, noi nu avem motive să trăim cu o permanentă teamă. Dumnezeu este hotărât să ne mântuiască atâta timp cât noi suntem dispuși să-L lăsăm să ne dea mântuirea.

Prin urmare, pe baza a ceea ce Dumnezeu a făcut, face și va continua să facă în viața noastră, Pavel îi îndeamnă pe credincioși să rămână tari și să țină învățăturile pe care le-au primit. Singura cale de a ne împotrivi învățăturilor mincinoase este să ne alipim de adevăr. Dar pentru ca tesalonicenii să nu înceapă să se îngrijoreze din nou, Pavel le mai amintește încă o dată că Dumnezeu îi iubește (cap. 2:16) și că El poate să ia *nestatornicia* noastră și să o transforme în *statornicie* în orice lucru și cuvânt bun (vers. 17).

De discutat: Îngrijorarea ne poate pune în pericol viața și credința. Ce argumente le oferă Isus credincioșilor în Matei 6:25-34 pentru a-i ajuta să nu se îngrijoreze?

4. Ce problemă deosebită exista în biserica din Tesalonic? 2 Tesaloniceni 3:9-12

În aceste versete, Pavel aplică la o anumită situație învățăturile pe care li le dăduse prin cuvânt și faptă. Mai mulți credincioși trăiau în neorânduială (vers. 6,11). El a amintit problema în prima epistolă, iar aici o abordează cu tact (1 Tesaloniceni 4:11,12; 5:14). De data aceasta însă muștrările sale sunt mai aspre.

Ca apostol, Pavel ar fi putut să-i ceară bisericii un salariu, un adăpost și hrană. Cu toate acestea, el a dat un exemplu personal, muncind „zi și noapte” ca să nu fie o povară pentru ei (1 Tesaloniceni 2:9). Aceasta este o dovadă de dragoste. Dar, potrivit cu 2 Tesaloniceni 3:8, un alt motiv pentru care a muncit „zi și noapte” a fost acela de a crea un model de creștin care se îngrijește, pe cât posibil, de propriile nevoi. Dacă nu le-ar fi dat acest exemplu, unii ar fi replicat că învățătura lui nu era clară. Pe lângă exemplul personal, el le oferise și sfaturi. În scurta perioadă în care s-a aflat în mijlocul lor, le-a lăsat ca învățătură zicala: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce” (2 Tes. 3:10).

În acest pasaj, Pavel nu critică eforturile credincioșilor de a-i ajuta pe cei în nevoie, pe cei care nu se pot întreține singuri. De altfel, Isus Însuși ne-a lăsat un exemplu impresionant de compasiune față de oamenii care, din diferite cauze, sunt neputincioși sau singuri.

Pavel adresează aceste cuvinte unui grup de membri ai bisericii care aleseseră să lenevească. Ei nu lucrau nimic și îi încurcau și pe alții (2 Tes. 3:11). La fel ca filosofii populari din lumea antică, ei preferau viața comodă, și nu munca. Probabil că își petreceau timpul discutând despre subiecte teologice sau criticând comportamentul altora. Pavel îi sfătuiește „în Domnul nostru Isus Hristos” să urmeze exemplul său și să-și câștige dreptul de a lua cuvântul prin faptul că își câștigă singuri existența (3:12).

Cât de interesant că atât de timpuriu în istoria bisericii Pavel a trebuit să se confrunte cu atât de multe probleme apărute printre membri! Ce ne spune aceasta (și îndeosebi membrilor veniți de curând la credință) vizavi de așteptarea ca bisericile noastre să fie pline cu oameni sfinți? Ce putem face personal pentru a exercita o influență pozitivă în biserica locală, în ciuda defectelor și slăbiciunilor pe care le aveau?

II. Rugăciunea lui Pavel

(Recitiți în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 3:1-5.)

Avem tendința de a-l idolatriza pe apostolul Pavel pentru lucrurile uimitoare pe care le-a făcut, dar nu trebuie să uităm niciodată că și el a fost un om ca noi toți. El știa că nu poate împlini lucrarea Domnului prin puterea lui. De aceea, în toate epistolele, el le cere credincioșilor să se roage pentru el și pentru lucrarea sa. În primele versete din capitoul 3, el le cere credincioșilor să se roage în mod deosebit pentru două lucruri: (1) pentru ca Evanghelia să se răspândească repede în toată lumea și să fie proslăvită și (2) pentru ca el să fie izbăvit de oamenii răi.

În cazul primei cereri, Pavel are în minte, probabil, imaginea unui sportiv iute de picior care participă la alergări. Astfel de alergări aveau loc în cadrul Jocurilor Istmice organizate din doi în doi ani în Corint, locul în care se afla și el în momentul în care a scris această epistolă. Și nu este singura dată când folosește imagini din sport în epistolele sale (1 Corinteni 9:24-27). Pe de altă parte, este posibil ca el să aibă în minte imaginea din Psalmii 147:15. Dorința sa este ca Evanghelia să se răspândească repede și ca, oriunde ajunge, oamenii să o onoreze.

A doua cerere de rugăciune pare a ne îndrepta atenția spre un anumit grup de oameni și nu spre adversarii săi, în general. El face referire, probabil, la opoziția cu care fusese întâmpinat de iudeii necredincioși în Tesalonic și, ceva mai aproape de momentul în care scria, în Corint (Faptele 18:12). Ulterior, el avea să întâmpine împotrivire și din partea altora (Faptele 19:23-41, 1 Timotei 1:20).

De discutat: Dorința lui Pavel era ca tesalonicenii să se roage ca Evanghelia să se răspândească în lume fără piedici. Pe lângă rugăciune, ce altceva mai putem face pentru ca Evanghelia „să se răspândească și să fie proslăvită”?

5. Potrivit cu Matei 18:15-17, care trebuie să fie atitudinea bisericii față de o persoană care și-a pierdut calitatea de membru?

Aplicarea măsurilor disciplinare în biserică este o problemă dificilă. De regulă, cel indisciplinat este fratele, mama, fiul sau prietenul cel mai bun al altui membru. Unii membri preferă să nu disciplineze niciodată pe nimeni, alții preferă să fie date sancțiuni aspre. Cum poate biserica să deosebească voia lui Dumnezeu de interesele și preferințele personale?

Matei 18 ne propune un proces simplu și clar. Primul pas este discuția personală dintre cel greșit și cel căruia i s-a greșit. Scopul ei trebuie să fie iertarea, ori de câte ori lucrul acesta e posibil (Mat. 18:21-35). Pasul al doilea este ca cel căruia i s-a greșit să meargă la cel care a greșit împreună cu unul sau doi membri, astfel încât cele discutate să fie foarte clare pentru ambele părți. Numai după aceea se poate trece la convocarea unei adunări administrative. Dacă nu răspunde la apelul plenului bisericii, cel care a greșit trebuie privit „ca un păgân și ca un vameș” (Mat. 18:17). Dar ce înseamnă a privi pe cineva ca pe un păgân și ca pe un vameș? Sunt două posibilități. Pe de o parte, Isus i-ar fi putut cere bisericii să-l ocolească pe cel greșit așa cum erau ocoliți păgânii și vameșii în societatea de atunci. Pe de altă parte, este posibilitatea de a-l trata pe cel exclus așa cum i-a tratat Isus pe păgâni și pe vameși (cu compasiune și iertare).

6. Ce are Pavel de spus despre disciplina bisericii? 2 Tesaloniceni 3:13-15

Aplicarea corectă a pasajelor din Matei 18 și 2 Tesaloniceni 3 la viața actuală nu e ceva ușor. Nu există doi oameni identici, nici două situații identice. Uneori, iertarea înmoaie inima celui greșit și îl înduplecă să se împace cu biserica. Alteori, inima lui împietrită nu va răspunde decât la o dragoste care dă dovadă de suficientă fermitate pentru a aplica sancțiunea. Iată de ce Conferința Generală nu exclude niciun membru. Acest proces delicat este cel mai bine îndeplinit de biserica locală, acolo unde cel greșit este bine cunoscut.

Însă fermitatea nu înseamnă abuz. Cel supus disciplinei trebuie privit în continuare ca un membru al familiei. Biserica trebuie să fie conștientă că el este un frate „pentru care a murit Hristos” (Rom. 14:15, 1 Cor. 8:11).

Ce experiențe ai avut în ceea ce privește disciplina bisericii? Cum poate biserica să păstreze o atitudine echilibrată și să evite conflictul și tolerarea greșelii?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Cu toate că era apostol, Pavel a avut de întâmpinat multe greutăți în viață. Ce ne spun următoarele pasaje despre tipul de necazuri prin care a trecut și, mai important, despre modul în care a reușit să le depășească? 2 Corinteni 11:24-28; 12:7-10.

2. Pentru a-i încuraja, Pavel le amintește tesalonicenilor că Dumnezeu este credincios. Potrivit pasajului din 2 Tesaloniceni 2:13 – 3:17, ce face Dumnezeu în mod concret pentru urmașii Săi?

3. Ce face Dumnezeu în mod concret pentru a ne încuraja „inimile” (2 Tesaloniceni 2:17)?

4. Pavel amintește de două ori că Dumnezeu îi „întărește” pe urmașii Săi (cap. 2:17; 3:3). Ce vrea el să spună prin acest cuvânt?

Întrebări aplicative

1. Pavel se roagă ca Dumnezeul păcii să ne dea „totdeauna pacea în orice fel” (2 Tesaloniceni 3:16). În ce măsură ai cunoscut în viața ta pacea lui Dumnezeu? Ce ai putea să faci pentru a o cunoaște pe deplin?

2. Ce putem face pentru a ne feri de lenevie în viața de credință?

4. ILUSTREAZĂ!

La finalul studiului de trimestrul acesta, încheie discuția pe un ton optimist, subliniind credințioșia lui Dumnezeu. Întrebuințează una sau ambele activități de mai jos pentru a sublinia credințioșia Sa.

Activitate:

1. Studiul Cuvântului (dacă aveți disponibilă o Concordanță biblică)

Caută într-o Concordanță biblică următoarele expresii: „Dumnezeu este credincios”, „Domnul este credincios” și „credințioșie”. Alcătuieste o listă cu referințele biblice și multiplic-o pentru a o distribui membrilor grupei tale. Formează câteva echipe și cere-le să alcătuiască o listă cu toate situațiile descrise în aceste pasaje în care Dumnezeu a dovedit că e credincios. Apoi cere-le membrilor grupei să povestească experiențe din viața lor în care Dumnezeu a fost credincios.

2. Imn de încheiere

Închideți studiul printr-o cântare sau citind împreună un imn despre credințioșia lui Dumnezeu.

„Credincioșii tesaloniceni erau foarte mult tulburați de oamenii care veneau printre ei cu idei și învățături fanatice. [...] Biserica fusese organizată cum trebuie și fuseseră rânduiți slujbași ca să servească drept slujitori ai Evangheliei și diaconi. Însă erau unii încăpățânați și impulsivi, care refuzau să se supună celor ce dețineau poziții de autoritate în biserică.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pag. 261

„În timpul activității sale în Tesalonic, Pavel nu a depins în totul numai de câștigul de pe urma muncii sale. [...] (Filip. 4,16). Cu toate că primise acest ajutor, el avea mare grijă să le dea tesalonicenilor o pildă de hărnicie, pentru ca nimeni să nu-l poată învinui pe nedrept de lăcomie și pentru ca cei care aveau vederi fanatice cu privire la munca manuală să primească o muștrare practică.” – *Ibidem*, pag. 348, 349

„Obiceiul de a-i susține pe cei leneși prin daruri personale sau din banii bisericii îi încurajează în obiceiurile păcătoase, iar metoda aceasta trebuie evitată cu mare atenție. Orice bărbat, femeie și copil ar trebui să învețe să facă o muncă practică și utilă. Toți trebuie să învețe o meserie. Poate că vor învăța să facă corturi sau poate că vor învăța alte meserii, dar toți trebuie învățați să-și folosească membrele corpului într-un anumit scop, iar Dumnezeu este pregătit și dispus să dezvolte capacitatea de adaptare a acelor care se deprind să fie harnici.” – Comentariile Ellen White în *CBAZȘ*, vol. 7, pag. 912

Întrebări pentru discuție

1. Cum poate biserica să mențină echilibrul între adevărurile confirmate în trecut și ascultarea de lumina mai mare descoperită acum? Cum putem ști dacă lumina „nouă” nu este o amăgire?
2. Cum să ne purtăm cu membrii dezordonați și dificili care par să fie tot timpul nemulțumiți de ceva? Dar cu cei care își exprimă îngrijorarea față de niște probleme reale?
3. Sintetizează mesajul transmis de Pavel tesalonicenilor prin aceste două epistole, astfel încât el să fie relevant pentru situația din biserica ta.

Rezumat: Cele două epistole ale lui Pavel către tesaloniceni ne-au învățat foarte multe despre cum să existăm ca biserică într-un mediu dificil. Oricât de diferit ar fi contextul în care a trăit Pavel față de contextul actual, principiile sale sunt neschimbătoare și eterne pentru că sunt inspirate de Domnul Însuși.

Un alt Stăpân

Oamenii din Guineea Bissau, stat din Africa de Vest, duc o viață nesigură. Tulburările politice îi fac să se teamă pentru viitor. Însă cel mai mult se tem de spirite care, potrivit credinței populare, le stăpânesc viața.

Pretutindeni în țară poți vedea „pomii Diavolului” care le reamintesc localnicilor de prezența Diavolului și a spiritelor rele în mijlocul lor. Unii pretind că au auzit voci ale spiritelor venind dinspre acești pomi. Uneori glasurile lor seamănă cu vocile unor săteni decedați. Preoții le aduc jertfe spiritelor care trăiesc în acești pomi, iar părinții pot alege să-i dedice pe copiii lor spiritelor ca să fie ocroțiți de rele.

Tat este un tânăr care a fost dedicat Diavolului de bunica lui în copilărie. Purta la gât ca amuletă un mic corn de capră care să-l ocrotească de spiritele rele. Bunica i-a spus de multe ori că se va îmbolnăvi sau că va muri dacă va încălca legământul pe care l-a făcut cu Diavolul în numele lui.

Când a crescut, Tat a participat la niște prezentări de evanghelizare. În timp ce asculta mesajul de dragoste al lui Dumnezeu, inima lui a fost mișcată. Iar când un tânăr i-a invitat pe cei prezenți să-și predea inima lui Dumnezeu, a simțit îndemnul de a ieși în față. A dus mâna la cornul de capră și la apăsător pe piept neștiind ce hotărâre să ia cu privire la adevărurile auzite. Dorea să-L urmeze pe Isus Hristos, dar văzuse cu ochii lui ce putea Satana să le facă celor care încercau să se despartă de spirite. Cu câteva zile înainte, murise un prieten care fusese dedicat spiritelor de copil. Din câte știa el, prietenul lui nu încercase să se despartă de spirite. Deci până la urmă spiritele nu l-au ocrotit, s-a gândit el.

Tat a continuat să participe la prezentări. Vorbitorul le-a spus că Diavolul stăpânește peste oameni inspirându-le frică, dar Dumnezeu este un Stăpân iubitor. Dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu alungă frica. Tat și-a rupt amuleta de la gât, a aruncat-o și a luat decizia de a-L urma pe Hristos.

În timpul acestor prezentări de evanghelizare, mii de oameni din Guineea Bissau care au fost odinioară robii lui Satana au devenit liberi prin Hristos. Darurile noastre îi ajută pe oameni să rupă lanțurile fricii și ale robiei. Ele contribuie la susținerea și instruirea noilor credincioși pentru activitatea de răspândire a veștii bune despre dragostea lui Dumnezeu.

Cel care relatează această experiență a studiat la Universitatea Adventistă din Sao Paulo. Acum păstorește 11 comunități din Brazilia.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 21:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesaloniceni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17